

RZECZPOSPOLITA POLSKA

PIERWSZY ZASTĘPCA
PROKURATORA GENERALNEGO
PROKURATOR KRAJOWY

Warszawa, dnia 21-10 2022 r.

1001-1.0280.234.2022

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L.dz. 35.175-563, 2022

Data wpływu 28.10.2022

Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa

Kancelarii Sejmu

szanowny Panie Ministrze

Odpowiadając na pismo z dnia 18 sierpnia 2022 r., nr SPS-WP.020.228.7.2022, uprzejmie informuję, że przekazany przy nim Prokuratorowi Generalnemu do wyrażenia opinii w trybie art. 3 § 1 pkt 12 *ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze*¹ poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Kodeks postępowania karnego² - z uwagi na niekompletność, a co więcej zbędność ujętych regulacji - oceniam negatywnie.

W dobie elektronizacji doręczeń rozbudowywanie unormowań dotyczących odbioru przez pełnomocnika korespondencji kierowanej do uczestnika postępowania, w tym do strony w postępowaniu karnym, nie może zasługiwać na akceptację, zwłaszcza w sytuacji, gdy nie tylko nie wprowadza się mechanizmów mających na celu wyeliminowanie związanych z tym ryzyk, ale i nie przewiduje się regulacji dotyczących ich ewentualnych konsekwencji.

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. SPS-15P.020.228.10.2022

Data wpływu 31.10.2022

¹ Dz.U. z 2022 r., poz. 1247, z późn. zm.

² Dalej jako: *projekt*.

Autorzy *projektu* zdają się bowiem nie dostrzegać, że pisma procesowe są korespondencją szczególnego rodzaju, gdyż po pierwsze odnoszą się często do wrażliwej materii, a po drugie - z ich doręczeniem przepisy proceduralne wiążą określone skutki tak dla ich adresatów, jak i dla samego toku postępowania, w trakcie którego zostały wysłane. Dlatego też ich odbiór ustawodawca uregulował w sposób bardziej restrykcyjny aniżeli ma to miejsce w odniesieniu do korespondencji nieprocesowej. Niemniej jednak już obecnie obowiązujące przepisy przewidują tzw. doręczenie zastępcze³ oraz możliwość odbioru korespondencji zarówno w toku postępowania cywilnego, jak i karnego na podstawie pełnomocnictwa pocztowego⁴, które w przypadku złego stanu zdrowia mocodawcy może zostać udzielone także w miejscu jego pobytu⁵, a którego autentyczność i aktualność jest z łatwością weryfikowana w placówce pocztowej.

Projektodawcy zmierzając do wprowadzenia do procedury cywilnej i karnej możliwości odbioru korespondencji przez osobę działającą na podstawie pełnomocnictwa udzielonego w formie aktu notarialnego nie dostrzegli, że przy przyjęciu takiego rozwiązania dochodzić może do odbioru korespondencji na podstawie odwołanych, a nawet przerobionych czy podrobionych pełnomocnictw. Konsekwencją takiego podejścia jest zaś brak regulacji nie tylko w zakresie weryfikacji mocy obowiązującej oraz autentyczności tych pełnomocnictw, ale też skutków odbioru korespondencji przez osobę nieuprawnioną, a zwłaszcza taką, udzielone której pełnomocnictwo zostało odwołane. Nie odniesiono się również do tego, kogo obciążać będzie ryzyko niewywiązania się przez pełnomocnika z obowiązku bezzwłocznego przekazania pisma mocodawcy.

W tym kontekście przyjęcie zaproponowanych w *projekcie* przepisów prowadzić będzie do wątpliwości interpretacyjnych, a co za tym idzie do rozbieżności w procesie ich stosowania. To zaś nie koreluje ani z dynamiką postępowań, ani z gwarancjami procesowymi, jakie normy proceduralne winny stwarzać dla uczestników postępowania, a zwłaszcza dla stron postępowania karnego. Tym samym nie sposób podzielić wyrażonego w uzasadnieniu *projektu* optymizmu jego autorów, co do tego,

³ Zob.: art. 138 k.p.c. i art. 132-133 k.p.k.

⁴ Zob.: art. 139 § 1¹ k.p.c. i art. 133 § 2a k.p.k.

⁵ Zob. art. 38 ust. 3 *ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe*, Dz.U. z 2022 r., poz. 896, z późn. zm.

że „umożliwienie odbioru przesyłek sądowych w postępowaniu sądowym przez osobę, której adresat udzielił pełnomocnictwa w formie aktu notarialnego zawierającego umocowanie do odbioru korespondencji, spowoduje (...) pozytywne skutki społeczne, gospodarcze i prawne”.

z wyrazami

Dariusz Barski